

РЕШЕНИЕ

№ 2176

гр. София, 31.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 09.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **8408** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 156 - 161 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез адв. Л. Т., със съдебен адрес [населено място], [улица], вх.В, Адвокатско дружество „Т., Т. и съдружници“ срещу Ревизионен акт №Р-22220220003709-091-001/18.02.2021г., издаден от В. А. В., възложила ревизията и П. П. Б. – Д., ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден с Решение №1040/08.07.2021г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С..

С ревизионния акт в потвърдената част, която е предмет на съдебен контрол, са установени задължения на жалбоподателя по ЗДДС за данъчен период месец декември 2019г. в резултат от допълнително начислено ДДС в размер на 13 833.33 лева като приходната администрация е приела, че [фирма] е приложило без основание чл. 143, ал. 1 от ЗДДС при продажба на лек автомобил марка BMW, модел 520d на Л. Г.. След извършено прихващане с определена сума за възстановяване от данъчен период м. 10.2019г. е установено задължение за внасяне за м. 12.2019г. в размер на 16 944.24 лева главница и 1887.55 лева лихви.

С жалбата се иска отмяна на ревизионния акт като незаконосъобразен. Правят се възражения за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и на материалния закон. Излагат се доводи, че правилно при продажбата е приложен специалния ред на облагане на маржа на цената по чл. 143, ал.1 от ЗДДС, тъй като се касае за продажба на автомобил втора употреба от дилър на стоки втора употреба,

който го е закупил от друг дилър на стоки втора употреба, който също е приложил режима на чл. 143, ал.1 от ЗДДС при придобиване на автомобила. Доводите се поддържат в хода на съдебното производство от адв. Й..

Отвeтникът – директорът на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С., чрез упълномощения си процесуален представител юрисконсулт К., прави искане за отхвърляне на жалбата по съображенията, изложени в потвърдителното решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град в настоящия си състав, като прецени твърденията на страните във връзка със събрания по делото доказателствен материал, намира за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е започнало с издаване на заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р – 22220220003709 – 020 – 001/23.06.2020г., от В. А. В., на длъжност Началник на сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП - С., с която е възложено извършването на ревизия на [фирма] по ЗДДС за данъчни периоди от 01.09.2019г. до 31.05.2020г. Впоследствие първоначално определеният срок за приключване на ревизионното производство е удължен.

По делото е приложена заповед № РД – 01 - 818/10.05.2019г. (л. 20), на директора на ТД на НАП - С., издадена на основание чл. 11, ал. 3 от ЗНАП, вр.чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, като същата вменява правомощия на органа по издаване на заповеди за възлагане на ревизии.

За резултатите от данъчната ревизия е съставен ревизионен доклад (РД) №Р – 22220220003709 - 092 -001/08.01.2021г., издаден от органите по приходите при ТД на НАП - С., овластени със ЗВР. Подадено е възражение по чл. 117, ал.5 от ДОПК, прието за неоснователно в ревизионния акт.

Ревизията е приключила с издаване на РА № Р – 22220220003709 – 091 – 001/18.02.2021г. от В. А. В., орган, възложил ревизията и П. П. Б. - Д., ръководител на ревизията, компетентни на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК. При обжалване по административен ред е потвърден с Решение № 1040/08.07.2021г. на директора на Дирекция „ОДОП“ в частта, в която е предмет на съдебен контрол. С ревизионния акт в оспорената част е начислен ДДС в размер на 13 833.33 лева върху данъчна основа от 69 166.67 лева за продажбата на употребявано МПС – предварително избран автомобил марка BMW, модел 520d от жалбоподателя на Л. Г. по договор за доставка от 10.12.2019г. и фактура № 10000000054/10.12.2019г. Продажбата е декларирана от жалбоподателя при специален ред на облагане на маржа на цената по чл. 143, ал.1 от ЗДДС. Приходната администрация е приела, че не са налице основания за облагане на продажбата по специалния ред, а по общия ред, като данъчната основа следва да се определи по чл. 27 от ЗДДС. Посочили са, че при настъпило данъчно събитие по реда на чл. 25, ал. 2 от ЗДДС възниква задължение за начисляване на ДДС на основание чл. 86 от ЗДДС. Причината за непризнаване на специалния ред на облагане на маржа на цената, приложен от жалбоподателя при продажбата на автомобила на Л. Г. е предходният доставчик [фирма]. На [фирма] е извършена ревизия по ЗДДС за данъчни периоди от 01.12.2018г. до 31.12.2019г., при която е прието, че продажбите на [фирма] следва да се облагат по общия ред, независимо, че са декларирани по специалния ред на чл.143 от ЗДДС. Не е спорно, че както [фирма], така и [фирма] са дилъри на автомобили втора употреба. Актът е подписан с електронни подписи от издателите си и е връчен на ревизираното лице чрез електронно съобщение на 18.02.2021г., съгласно удостоверението по чл. 30, ал. 6 от ДОПК (л. 46).

Решението на директора на Дирекция „ОДОП“ е получено от жалбоподателя на 16.07.2021г. Жалбата срещу него е подадена на 28.07.2021г.

Предмет на спора е ревизионния акт в частта за начисления допълнително ДДС в размер на 13 833.33 лева по фактура № 10000000054/10.12.2019г. /л. 273/ за продажба на употребявано МПС – предварително избран автомобил марка BMW, модел 520d от жалбоподателя на Л. Г. по договор за доставка от 10.12.2019г. /л. 268/. Видно от договора, продажната цена на автомобила е 83 000 лева, платена по банков път от майката на купувача. Във фактурата е вписано, че режимът на облагане е по чл. 143 от ЗДДС – облагане на маржа за стоки втора употреба. Същият автомобил е закупен от [фирма] по фактура № [ЕГН]/09.12.2019г. с доставчик [фирма] на цена от 82 000 лева и на основание чл. 143 от ЗДДС при режим на облагане на маржа за стоки втора употреба. Предходен доставчик на автомобила е „К. 2000“ Л., дружество регистрирано във Великобритания като цената е 41 000 евро по фактура №R719/05.12.2019г. Издаден е протокол №[ЕГН]/05.12.2019г. с начислено ДДС 16 037.81 лева, обща покупна стойност на автомобила и цена за плащане към „К. 2000“ Л. от 96 226.84 лева. В ревизионния доклад общо е прието, че режимът на чл. 143 от ЗДДС е неприложим за продажбата на автомобила от [фирма] на Л. Г.. Правни изводи защо не е приложима разпоредбата на чл. 143, ал. 1 от ЗДДС към тази продажба не се съдържат и в ревизионния акт. В решението на директора на Дирекция „ОДОП“ са изложени допълнителни мотиви, че предходният доставчик [фирма] неправилно е приложил специалния ред на облагане на маржа на цената, тъй като има данни, че „К. 2000“ Л., доставчик на [фирма] е „принудително заличен от публичния регистър като търговски субект на 07.05.2019г.“, поради което [фирма] не е „друг дилър, прилагащ специален ред на облагане на маржа на цената“ по смисъла на чл. 143, ал.1, т. 4 от ЗДДС. Този извод приходната администрация е направила въз основа на издаден на [фирма] ревизионен акт № Р – 22221420002373 – 091 – 002/27.01.2021г., потвърден с Решение №705/29.04.2021г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С.. Ревизионният акт на [фирма] не е влязъл в сила към датата на издаване на процесния ревизионен акт. Видно от приложените по делото протоколи от съдебни заседания, ревизионният акт е предмет на съдебно обжалване пред АССГ и не е влязъл в сила и към настоящия момент. С него е прието, че следва да се приложи общият режим на облагане по отношение на извършените от [фирма] продажби на автомобили.

При така установената фактическа обстановка, съдът осъществявайки пълна служебна проверка на валидността и законосъобразността на ревизионния акт, съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК във връзка § 2 от ДОПК, намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в законния срок, от ревизираното лице до компетентния съд, след изчерпване на процедурата по административното оспорване на ревизионния акт. Разгледана по същество жалбата е основателна по следните мотиви:

В настоящото производство съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. По изложените вече във фактическата част на решението съображения съдът намира, че обжалваният ревизионен акт е издаден от компетентен по смисъла на чл. 119, ал.2 от ДОПК орган

по приходите, като доказателство в тази насока е заповед № РД– 01 - 818/10.05.2019г. (л. 20), на директора на ТД на НАП - С., с която са определени органите по приходите, които могат да издават заповеди за възлагане на ревизии. Спазена е формата по чл. 120, ал. 1 от ДОПК. При постановяването на РА не се констатира нарушение на процесуалните правила от категорията на съществените, предвид разпоредбата на чл. 160, ал. 4 от ДОПК.

Ревизионният акт обаче е издаден в нарушение на приложимите материалноправни норми. Конкретната доставка, по която е доначислен ДДС е продажбата на автомобил марка BMW, модел 520d от [фирма] на Л. Г. по фактура № 10000000054/10.12.2019г. с данъчна основа от 69 166.67 лева и ДДС от 13 833.33 при обща продажна цена от 83 000 лева. Настоящата инстанция счита, че изводът за неприложимост на чл. 143, ал.1 от ЗДДС към тази доставка е необоснован и незаконосъобразен. Не е налице спор, че както [фирма], така и неговият доставчик [фирма] са дилъри на стоки втора употреба по смисъла на §1, т. 23 от ДР на ЗДДС. Автомобилът, предмет на процесната доставка е стока „втора употреба“ по смисъла на §1, т. 19 от ДР на ЗДДС. Видно от фактура №[ЕГН] от 09.12.2019г. с доставчик [фирма] и получател [фирма], жалбоподателят е придобил автомобила от дилър на стоки втора употреба, който е приложил специалния ред за облагане маржа на цената по чл. 143, ал.1 от ЗДДС при продажбата на същия автомобил на [фирма]. Процесната доставка е на територията на страната. Съгласно чл. 143, ал. 1, т. 4 от ЗДДС, разпоредбите на тази глава се прилагат за доставка, извършена от дилър, на стоки втора употреба, произведения на изкуството, предмети за колекции, антикварни предмети, доставени му на територията на страната или от територията на друга държава членка от друг дилър, прилагащ специалния ред на облагане на маржа на цената. При наличие на всички законови предпоставки за прилагане на специалния режим на облагане, неправомерно данъчната администрация е обложила процесната продажба по общия ред. Интерпретацията на фактите, направена от приходната администрация в ревизионния акт на доставчика [фирма], който не е влязъл в сила, не е противопоставима на жалбоподателя. След като същият разполага с фактура, в която е вписано, че неговият предходен доставчик е приложил режим по чл. 143, ал.1 от ЗДДС, няма основание да се приеме, че [фирма] не е „друг дилър, прилагащ специален ред на облагане на маржа на цената“. Жалбоподателят не е знаел и не е могъл да знае за последващите действия на приходната администрация. Основателни са възраженията, че констатациите в ревизионния акт на [фирма] не могат да се противопоставят на [фирма], понеже дружеството не е участвало в ревизионното производство и не е имало възможност за защита в него. Допълнителен аргумент е и че ревизионният акт не е влязъл в сила, тоест няма правно действие към настоящия момент. От друга страна не може да се вмени в задължение на жалбоподателя да знае предварително за тълкуването на фактите от приходната администрация в последващо ревизионно производство, при условие, че разполага с писмени документи в обратния смисъл. В тази връзка е основателно позоваването на практиката на СЕС относно данъчните измами и тежестта на доказване на приходната администрация. В настоящия случай не са налице доказателства, въз основа на които да се направи извод за неприложимост на специалния режим на облагане по чл. 143, ал. 1 от ЗДДС, предвид на което ревизионният акт е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

Мотивиран от горното и на основание чл. 160 от ДОПК, Административен съд София – град, 43 – ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р – 22220220003709 – 091 – 001/18.02.2021г., издаден от В. А. В., възложила ревизията и П. П. Б. – Д., ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден с Решение №1040/08.07.2021г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С. и с него е установено на [фирма], ЕИК[ЕИК] задължение за внасяне за м. 12.2019г. в размер на 16 944.24 лева главница и 1887.55 лева лихви в резултат от допълнително начислено ДДС в размер на 13 833.33 лева за продажбата по фактура № 10000000054/10.12.2019г., издадена от [фирма] на Л. Л. Г..

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: